

Datum van inontvangstneming : 23/06/2017

Zaak C-268/17

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

18 mei 2017

Verwijzende rechterlijke instantie:

Županijski sud u Zagrebu (Kroatië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

16 mei 2017

Verzoekende partij:

Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta

Gedaagde:

AY

[omissis]

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Verzoek om behandeling volgens de prejudiciële spoedprocedure overeenkomstig artikel 107 van het Reglement voor de procesvoering

Partijen in het hoofdgeding

1. URED ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE I ORGANIZIRANOG KRIMINALITETA (instantie voor de bestrijding van corruptie en georganiseerde misdaad) [omissis]

[omissis]

2. AY, gezochte persoon [omissis]

Voorwerp van het hoofdgeding en relevante feiten

- 1 In de onderzoeksprocedure tegen de verdachte AY wegens actieve corruptie als bedoeld in artikel 348, lid 1, van de Kazneni zakon (wetboek van strafrecht) van

1997¹ heeft de afdeling van het openbaar ministerie van de Republiek Kroatië die is belast met de bestrijding van corruptie en georganiseerde misdaad (hierna: „USKOK”), tijdens de fase vóór de inleiding van de strafprocedure en overeenkomstig de ten tijde van de feiten geldende nationale voorschriften, een Europees aanhoudingsbevel (hierna: „Eab”) uitgevaardigd tegen AY, gezochte persoon, op grond dat hij, hoewel hij in Hongarije woont, niet langer bereikbaar was voor de Kroatische rechtshandavingsinstanties, daar Hongarije had geweigerd gevolg te geven aan de rogatoire commissies van Kroatië waarbij Hongarije werd verzocht AY voor de Hongaarse autoriteiten als verdachte te horen en hem een oproep te overhandigen om in Kroatië te worden gehoord, onder aanvoering van redenen van nationale veiligheid. Op basis van de bij de rogatoire commissie gevoegde documenten heeft Hongarije, vertegenwoordigd door diens procureur generaal, een onderzoek ingeleid naar het strafbare feit dat ten grondslag ligt aan de Kroatische rogatoire commissie, maar niet tegen de verdachte AY, die is gehoord als getuige, en het onderzoek bij besluit gesloten op grond dat de gepleegde feiten geen strafbaar feit vormden.

- 2 Hongarije, waaraan een Kroatisch Eab was gezonden dat tijdens het onderzoek door USKOK was uitgevaardigd, heeft geweigerd dit ten uitvoer te leggen op grond dat tegen de gezochte persoon in Hongarije reeds vervolging was ingesteld voor dezelfde feiten en daaraan een einde was gemaakt, en heeft zich in dit verband beroepen op artikel 5, onder g), van de az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (Hongaarse wet nr. CLXXX van 2012 inzake de strafrechtelijke samenwerking tussen de lidstaten van de Europese Unie), hoewel die vervolging niet was ingeleid tegen de gezochte persoon.
- 3 Na de weigering van Hongarije om het Eab ten uitvoer te leggen, is de gezochte persoon, AY, aangetroffen in Duitsland en Oostenrijk, maar deze twee landen hebben te kennen gegeven dat zij hadden besloten geen gevolg te geven aan het uitgevaardigde internationale opsporingsverzoek omdat er sprake was van een mogelijke schending van het ne bis in idem beginsel; het secretariaat van Interpol heeft besloten het tegen AY uitgevaardigde internationale opsporingsverzoek door te halen in de bestanden van Interpol en op de website van Interpol; tevens heeft dat secretariaat besloten dat Kroatië de kanalen van Interpol niet mocht benutten in verband met AY wegens de „mogelijkheid” van een schending van het ne bis in idem beginsel en om de door Hongarije aangevoerde redenen van nationale veiligheid.
- 4 Na het voorstel tot verwijzing naar een kamerformatie en de beslissing tot verwijzing van de eerste verdachte, Ivo Sanader, en van de tweede verdachte, AY, naar de onderhavige rechterlijke instantie, is de zaak verwezen naar de rechter-commissaris van de onderhavige rechterlijke instantie, afdeling Europese aanhoudingsbevelen, krachtens artikel 19d, lid 3, van de Zakon o kaznenom

¹ Narodne novine, nr. 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03, 104/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 en 57/11.

postupku (wetboek van strafvordering) van 2008², met het oog op de uitvaardiging van een Eab tegen AY, gezochte persoon, welk bevel in december 2015 is uitgevaardigd, maar nooit ten uitvoer is gelegd. In januari 2017 heeft het Kroatische ministerie van binnenlandse zaken, afdeling SIRENE, de onderhavige rechterlijke instantie ervan in kennis gesteld dat aangezien Kroatië nog niet was toegetreden tot het Schengeninformatiesysteem; hierna: „SIS”), het niet mogelijk was in dit kader een signalering uit te vaardigen inzake het Eab tegen de gezochte persoon. Het ministerie van binnenlandse zaken heeft daaraan toegevoegd dat Interpol had besloten dat het internationale onderzoek naar de betrokkene niet kon worden ingeschreven in het register van gezochte personen van die organisatie en dat het niet mogelijk was om een kennisgeving inzake een Eab tegen deze persoon in een internationaal onderzoek van Interpol op te nemen. Volgens het ministerie van binnenlandse zaken heeft Kroatië vervolgens het systeem van EUROPOL gebruikt om een kennisgeving inzake het uitgevaardigde Eab uit te vaardigen, maar verschillende lidstaten hebben te kennen gegeven dat zij daaraan geen gevolg zouden geven.

- 5 Daarna heeft de president van de rechtsprekende formatie de rechter-commissaris, afdeling Europese aanhoudingsbevelen, van de Županijski sud u Zagrebu (gerecht van het district Zagreb) verzocht een nieuwe beslissing te nemen over het Eab. De rechter-commissaris kan beslissen om het Eab rechtstreeks mee te delen aan de [uitvoerende] rechterlijke autoriteit op grond dat de plaats waar de gezochte persoon zich bevindt, bekend is (artikel 9, lid 1, van kaderbesluit 2002/584/JBZ; hierna: „kaderbesluit”) of op veilige wijze toezenden aan de andere lidstaten (artikel 10, lid 4, van het kaderbesluit) of het uitgevaardigde Eab intrekken wanneer er gronden zijn om te weigeren om dat bevel uit te voeren overeenkomstig de artikelen 3 en 4 van het kaderbesluit.

Op 27 januari 2017 heeft de rechter-commissaris het bevel rechtstreeks, via email, aan de bevoegde rechterlijke autoriteit van Hongarije gezonden opdat dit land de nodige maatregelen treft, omdat de gezochte persoon in Hongarije woonde [omissis] en de omstandigheden in de uitvaardigende lidstaat waren veranderd in die zin dat er een strafrechtelijke procedure tegen de verdachte, AY, was ingeleid bij de Županijski sud u Zagrebu (gerecht van het district Zagreb), in het kader waarvan was besloten tot verwijzing naar een rechtsprekende formatie, en waar het Eab oorspronkelijk was uitgevaardigd door het openbaar ministerie in de fase vóór de inleiding van de strafrechtelijke procedure. Daar er 60 dagen zijn verstreken sinds de toezending van het Eab aan de Hongaarse bevoegde rechterlijke autoriteit en de uitvoerende lidstaat de onderhavige rechter niet heeft geïnformeerd over de redenen voor de vertraging in de uitvoering van het Eab, en evenmin is geïnformeerd over het feit dat de redenen voor de vertraging aan Eurojust zijn meegedeeld, heeft de onderhavige rechter zich overeenkomstig artikel 12, onder b) en c), van de Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim

² Narodne novine, nr. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12. – beslissing van de Ustavni sud (constitutioneel Hof), 143/12, 56/13, 145/13 en 152/14. – hierna: „ZKP”.

stvarima s državama članicama Europske unije (wet inzake de gerechtelijke samenwerking in strafzaken met de lidstaten van de Europese Unie) tot het Kroatische lid van Eurojust gewend [omissis] opdat hij stappen onderneemt voor de uitvoering in Hongarije, de uitvoerende lidstaat, van het tegen de gezochte persoon, AY, uitgevaardigde Eab. Na zijn optreden heeft het Kroatische lid [omissis] het standpunt van de Hongaarse bevoegde autoriteit aan de onderhavige rechter gezonden waarin is vermeld dat Hongarije meent niet gehouden te zijn om gevolg te geven aan het uitgevaardigde Eab waarover Hongarije reeds uitspraak heeft gedaan in de onderzoeksfase van de strafrechtelijke procedure in Kroatië, louter omdat het nationale recht van de uitvaardigende lidstaat vereist dat opnieuw een Eab wordt verzonden met het oog op de uitvoering ervan in een nieuwe fase van de procedure en hij meent bijgevolg evenmin gebonden te zijn aan de in het kaderbesluit vastgelegde termijnen voor de behandeling van een uitgevaardigd Eab. Ten slotte wordt erop gewezen dat er in Hongarije geen wettelijke mogelijkheid bestaat om de verdachte, AY, aan te houden, of een nieuwe procedure in te leiden tot uitvoering van het op 15 december 2015 in Kroatië uitgevaardigde Eab. Een identieke kennisgeving van de Hongaarse bevoegde autoriteit is op 4 april 2017 aan de onderhavige rechter gezonden.

Om bovengenoemde redenen acht de rechter-commissaris het noodzakelijk het onderhavige verzoek in te dienen, dat wordt gerechtvaardigd door de twijfels over de uitlegging van de gronden tot weigering van tenuitvoerlegging van het Eab die zijn geformuleerd in artikel 3, punt 2, en in artikel 4, punt 3, van het kaderbesluit en over de gevolgen van de weigering tot tenuitvoerlegging van het Eab door de uitvoerende lidstaat voor de andere lidstaten (gelet op het feit dat bepaalde lidstaten zich bereid hebben verklaard gevolg te geven aan het Eab ondanks de uit Hongarije afkomstige weigering van overlevering en dat verschillende lidstaten te kennen hebben gegeven dat zij geen gevolg zouden geven aan het Eab aangezien Hongarije de overlevering had geweigerd). De verwijzende rechter acht de prejudiciële verwijzing tevens noodzakelijk om te vernemen wat de verplichtingen van de uitvoerende lidstaat zijn wanneer een Eab verschillende keren wordt uitgevaardigd terwijl volgens artikel 1, lid 2, van het kaderbesluit, de lidstaten zich ertoe verbinden om, op grond van het beginsel van wederzijdse erkenning en overeenkomstig de bepalingen van het kaderbesluit, elk Eab ten uitvoer te leggen, met name in het geval waarin het Eab is uitgevaardigd door verschillende bevoegde rechterlijke autoriteiten in fasen vóór en na de inleiding van de strafrechtelijke procedure, in het kader waarvan verschillende criteria toepassing vinden op het gebied van aanwijzingen, onder strikte eerbiediging van de beginselen van wederzijdse erkenning en wederzijds vertrouwen.

Daar het Eab met name leidt tot de mogelijke arrestatie van de gezochte persoon of tot de beperking van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden van de gezochte persoon, daar voorlopige hechtenis van de gezochte persoon is gelast, daar de uitvaardigende lidstaat en de uitvoerende lidstaat beide gehouden zijn het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie te eerbiedigen (arresten van 5 april 2016, Aranyosi en Căldăraru, C-404/15 en C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, punt 84; 15 november 2011, Dereci e.a., C-256/11,

EU:C:2011:734, punt 72, en 12 juni 2014, Peftiev, C-314/13, EU:C:2014:1645, punt 24) en teneinde een beslissing tot intrekking van het Eab vast te stellen naargelang van de uitlegging die wordt gegeven in antwoord op de prejudiciële vragen, rekening gehouden met het feit dat in de hoofdzaak de verjaringstermijn voor vervolging in 2019 verstrijkt, verzoekt de verwijzende rechter overeenkomstig artikel 107 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof om behandeling volgens de prejudiciële spoedprocedure.

TOEPASSELIJKE BEPALINGEN

Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten

Artikel 1

Verplichting tot tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel

[...]

2. De lidstaten verbinden zich ertoe om, op grond van het beginsel van wederzijdse erkenning en overeenkomstig de bepalingen van dit kaderbesluit, elk Europees aanhoudingsbevel ten uitvoer te leggen.

Artikel 3

Gronden tot verplichte weigering van de tenuitvoerlegging

De rechterlijke autoriteit van de uitvoerende lidstaat, hierna „de uitvoerende rechterlijke autoriteit” genoemd, weigert de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel in de volgende gevallen:

[...]

2. uit de gegevens waarover de uitvoerende rechterlijke autoriteit beschikt, blijkt dat de gezochte persoon onherroepelijk door een lidstaat is berecht voor dezelfde feiten, op voorwaarde dat, in geval van veroordeling, de sanctie is ondergaan of op dat tijdstip wordt ondergaan dan wel niet meer kan worden uitgevoerd volgens het recht van de veroordelende lidstaat;

Artikel 4

Gronden tot facultatieve weigering van de tenuitvoerlegging

De uitvoerende rechterlijke autoriteit kan de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel weigeren in de volgende gevallen:

[...]

3. de uitvoerende rechterlijke autoriteiten van de lidstaat hebben besloten geen vervolging in te stellen wegens het strafbaar feit waarvoor het Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, of een ingestelde vervolging te staken, dan wel wanneer in een lidstaat tegen de gezochte persoon voor dezelfde feiten een onherroepelijke beslissing is genomen die verdere vervolging onmogelijk maakt;

[...]

Hongaarse wet nr. CLXXX van 2012 inzake de strafrechtelijke samenwerking tussen de lidstaten van de Europese Unie

Weigeringsgronden [...]

Artikel 6

De Fővárosi Törvényszék (hof van Budapest-hoofdstad) kan weigeren een Europees aanhoudingsbevel uit te voeren:

[...]

g) indien de Hongaarse rechterlijke autoriteit (rechterlijke instantie, procureur) of de onderzoeksinstantie de klacht inzake de feiten waarop de uitvaardiging van het Europees aanhoudingsbevel is gebaseerd, afwijst, dan wel het onderzoek of de vervolging heeft gestaakt [...]

MOTIVERING VAN HET VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

- 6 De strafrechtelijke procedure tegen de eerste verdachte, Ivo Sanader, en de tweede verdachte, AY, is bij de verwijzende rechter aanhangig gemaakt middels de tenlastelegging van USKOK nr. K-US-145/11 van 31 maart 2014.
- 7 In de betrokken tenlastelegging wordt de tweede verdachte, AY, als voorzitter van de raad van bestuur van de Hongaarse oliemaatschappij MOL, verweten met Ivo Sanader, in diens hoedanigheid van premier van de Republiek Kroatië, tussen begin 2008 en eind 2009, tijdens onderhandelingen tussen de Kroatische regering en MOL, te hebben afgesproken om hem 10 miljoen EUR te betalen en hem te hebben verzekerd dat het overeengekomen bedrag zou worden overgemaakt in ruil voor het sluiten van een contract, met de Kroatische regering, betreffende de vennootschap INA d.d., onder voorwaarden die stroken met de belangen van MOL en die indruisen tegen de belangen van Kroatië. Ivo Sanader heeft overigens inderdaad overeenkomstig die afspraak met de verdachte AY, door uitoefening van zijn gezag als premier van de Republiek Kroatië en voorzitter van de partij aan de macht, als tegenprestatie voor de betaling van het overeengekomen bedrag van 10 miljoen EUR, het contract betreffende de vennootschap INA d.d. gesloten, overeenkomstig de voorwaarden van de verdachte AY. De Kroatische regering en MOL hebben immer in januari 2009 een eerste nadere overeenkomst gesloten ter aanvulling van de overeenkomst inzake de verhoudingen tussen de aandeelhouders van INA d.d. alsmede een hoofdovereenkomst over de

„gasactiviteiten”. Beide beantwoordden volledig aan de eisen van MOL die door de verdachte AY waren geformuleerd in zijn hoedanigheid van directeur en hoofdonderhandelaar van MOL. Deze overeenkomsten zijn in strijd met de belangen van Kroatië want zij stellen, op onterechte wijze, één aandeelhouder, MOL, in staat een overheersende invloed en zeggenschap uit te oefenen op INA d.d., die bij een besluit van het Kroatische parlement tot vennootschap van nationaal belang was verklaard, ook al vormde dat overeenkomstig de aandeelhoudersovereenkomst van 2003 geen volledig dominante positie over de aandelen van INA d.d. omdat MOL de drempel van 50 % van de aandelen van INA niet heeft overschreden. De handelwijze van de verdachte AY die geschenken heeft beloofd en aangeboden juist met het oog op de sluiting van deze overeenkomsten, geeft blijk van alle bestanddelen van het strafbare feit van actieve corruptie als bedoeld in artikel 348, lid 1, van het wetboek van strafrecht van 1997.

- 8 Op 10 juni 2011 heeft USKOK een onderzoek ingeleid tegen de verdachte AY wegens actieve corruptie, waarbij, vóór de opening van het onderzoek, het Hongaarse algemene parket en de Hongaarse procureur generaal in persoon volledig op de hoogte werd gebracht. Bij de vaststelling van het besluit om het onderzoek te openen, is de bevoegde Hongaarse autoriteit verzocht internationale justitiële bijstand te verlenen door AY te horen als verdachte en door hem een oproep te overhandigen; de rogatoire commissie ging vergezeld van documentatie die toereikend was om de rogatoire commissie uit te voeren.
- 9 De rogatoire commissies die in de periode tussen juni 2011 en september 2013 zijn verzonden, zijn niet uitgevoerd op grond dat dit afbreuk zou doen aan de Hongaarse nationale belangen; op basis van de gegevens die hem als bijlage bij de rogatoire commissie zijn meegedeeld, heeft de procureur-generaal van Hongarije een onderzoek ingeleid onder nr. Nyom. 649/2011 wegens het bestaan van redelijke gronden om te vermoeden dat een strafbaar feit was gepleegd dat inbreuk maakt op de integriteit van het openbare leven in de vorm van actieve corruptie in een internationaal kader in de zin van artikel 258/B, lid 2, van de 1987. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről (Hongaarse wet nr. IV van 1987 betreffende het wetboek van strafrecht); na de hoorzitting voor bewijzen die op 20 januari 2012 plaatsvond, is dat onderzoek gesloten bij besluit nr. Nyom. 649/2011 van 20 januari 2012 waarbij de centrale onderzoeksinstantie krachtens artikel 190, lid 1, onder a), van de Büntetőeljárásról szóló törvény (Hongaarse strafvorderingswet) een einde heeft gemaakt aan het onderzoek naar het plegen van actieve corruptie in een internationaal kader, dat betrekking heeft de situatie dat een ambtsbekleder in strijd handelt met zijn ambtsplichten, omdat de gepleegde daden geen strafbaar feit vormden. Het onderzoek was niet ingeleid tegen AY als verdachte, maar uitsluitend in verband met het strafbare feit en AY is gehoord als getuige. Ivo Sanader is in het kader van deze onderzoeksprocedure niet gehoord als getuige.
- 10 Bovendien moet worden beklemtoond dat de andere procedures die in Hongarije hebben plaatsgevonden naar aanleiding van klachten en een vordering van een

particuliere verzoekster, Ilona Banhegy, tegen AY wegens fraude, misbruik van bevoegdheid en actieve corruptie, zijn beëindigd door de afwijzing van de klachten wegens het ontbreken van nieuwe omstandigheden ten opzichte van die welke waren vermeld in besluit Nyom. 649/2011 en door een vonnis van de Fővárosi Ítéltábla (regionale rechter in tweede aanleg, Boedapest) van 3 december 2014 (3.Bf.275/2014/7) waarbij de uitspraak in eerste aanleg (10.B.2044/2013/17) is herzien door de vordering van de particuliere verzoekster onwettig te verklaren op grond dat een particuliere verzoeker niet bevoegd is tot vervolging en dat de procedure niet had moeten worden voortgezet tot de zitting over de zaak ten gronde; bijgevolg heeft de rechter in tweede aanleg geen rekening gehouden met de feiten die waren vastgesteld en heeft hij er enkel op gewezen dat het algemeen parket Ilona Banhegy er bij besluit nr. KF.4832/2013/5, ten onrechte over had geïnformeerd dat zij in deze zaak als particuliere verzoekster kon optreden. Dit laatste feit maakt haar beroep in het kader van procedure nr. 10.B.2044/2013/17 onwettig. Bijgevolg heeft de procedure die was gericht tegen de gezochte persoon volgens de beslissing van de Fővárosi Ítéltábla (regionale rechter in tweede aanleg, Boedapest) geen enkel rechtsgevolg.

- 11 Daar de Kroatische bevoegde autoriteiten er niet in slaagden de verdachte AY te bereiken wegens de weigering van Hongarije om gevolg te geven aan de rogatoire commissies, werd het Kroatische onderzoek tegen de verdachte AY in december 2012 geschorst.
- 12 Na de toetreding van Kroatië tot de Europese Unie op 1 juli 2013 en vóór de inleiding van een strafrechtelijke procedure overeenkomstig de toepasselijke nationale bepalingen (Zakon o kaznenom postupku, wetboek van strafvordering Narodne novine, nr. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12 en 56/13), heeft USKOK op 1 oktober 2013 een Eab tegen AY, gezochte persoon, uitgevaardigd onder nummer K-US-145/11.
- 13 De uitvoering van het Eab is geweigerd bij beslissing van de Fővárosi Törvényszék (hof van Boedapest) van 7 oktober 2013 (3.Bk.2109/2013/5) op grond dat aan de hand van de beschikbare informatie kon worden vastgesteld dat reeds een strafrechtelijke procedure was ingeleid in Hongarije op basis van dezelfde feiten als die waarop het Eab is gebaseerd, aan welke procedure de Hongaarse rechterlijke autoriteit een einde had gemaakt, en dat Hongarije weigerde het Eab uit te voeren overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, onder g), van Hongaarse wet nr. CLXXX van 2012 (grond die is genoemd in artikel 4, punt 3, van het kaderbesluit).
- 14 De verwijzende rechter meent dat de gezochte persoon centraal staat in het Eab, zodat de beslissingen die naar het kaderbesluit verwijzen uit hoofde van verplichte en facultatieve gronden voor weigering van de tenuitvoerlegging van het Eab specifiek betrekking moeten hebben op de gezochte persoon in diens hoedanigheid van verdachte/beschuldigde. Wanneer de gezochte persoon is gehoord als getuige tijdens een procedure in het kader waarvan de beslissing is genomen, dan kan deze beslissing niet de grondslag vormen voor een weigering

van de uitvoering van het Eab ten aanzien van deze persoon, in de zin van de artikelen 3 en 4 van het kaderbesluit en bijgevolg kan de beschikking waarbij in Hongarije een onderzoek is beëindigd dat niet was gericht tegen de gezochte persoon, AY, evenmin een grondslag vormen voor een weigering om de gezochte persoon, AY, over te leveren. In Hongarije is geen einde gemaakt aan het onderzoek tegen de gezochte persoon, AY, zodat de weigeringsgrond van artikel 4, punt 3, van het kaderbesluit niet opgaat wat Hongarije betreft, en de verwijzende rechter meent dat de andere lidstaten evenmin de overlevering krachtens een Eab dat om die reden is uitgevaardigd, kunnen weigeren, niet alleen omdat de procedure niet tegen de gezochte persoon was gericht, maar ook omdat deze grond voor weigering tot overlevering uit hoofde van artikel 4, punt 3, van het kaderbesluit enkel facultatieve gronden voor weigering van overlevering in de lidstaat waarin het onderzoek is beëindigd, betreft.

- 15 Na de weigering van Hongarije om over te leveren, is de behandeling van het uitgevaardigde internationale opsporingsverzoek of van de kennisgeving inzake het Eab betreffende de gezochte persoon, AY, gestaakt in het systeem van Interpol; daar Kroatië niet is toegetreden tot SIS, was de enige mogelijke wijze van overbrenging van het Eab om gebruik te maken van de diensten van Europol, doch hoewel de meerderheid van de lidstaten heeft verklaard gevolg te zullen geven aan het internationale opsporingsverzoek en aan de kennisgeving inzake het uitgevaardigde Eab, heeft een aantal lidstaten evenwel geweigerd gevolg te geven aan het uitgevaardigde internationale opsporingsverzoek. Duitsland en Oostenrijk hebben te kennen gegeven dat de weigeringsgrond bestond in de „potentiële” schending van het beginsel ne bis in idem.

PREJUDICIËLE VRAGEN

1. Moet artikel 4, punt 3, van kaderbesluit 2002/584/JBZ aldus worden uitgelegd dat het feit dat geen vervolging wordt ingesteld wegens het strafbare feit dat het voorwerp vormt van een Europees aanhoudingsbevel, of dat aan vervolging een einde wordt gemaakt, uitsluitend betrekking heeft op het strafbare feit waarvoor het Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, of moet deze bepaling aldus worden begrepen dat het afzien van of het staken van vervolging ook betrekking moet hebben op de in het kader van die vervolging als verdachte/beschuldigde gezochte persoon?

2. Kan een lidstaat uit hoofde van artikel 4, punt 3, van 2002/584/JBZ weigeren een Europees aanhoudingsbevel ten uitvoer te leggen wanneer de rechterlijke autoriteit van de andere lidstaat heeft besloten ofwel om geen vervolging in te stellen voor het strafbare feit waarop het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, ofwel de vervolging te staken, in het geval waarin in het kader van deze vervolging de gezochte persoon de hoedanigheid van getuige en niet die van verdachte/beschuldigde had?

3. Vormt het besluit om een einde te maken aan een onderzoek in het kader waarvan de gezochte persoon niet de hoedanigheid van verdachte had, maar is

gehoord als getuige, voor de andere lidstaten een grond om geen gevolg te geven aan het Europees aanhoudingsbevel overeenkomstig artikel 3, punt 2, van kaderbesluit 2002/584/JBZ?

4. Wat is de verhouding tussen de grond tot verplichte weigering van overlevering van artikel 3, punt 2, van kaderbesluit 2002/584/JBZ in het geval waarin „uit de gegevens waarover de uitvoerende rechterlijke autoriteit beschikt, blijkt dat de gezochte persoon onherroepelijk door een lidstaat is berecht voor dezelfde feiten” en de grond tot facultatieve weigering van overlevering als bedoeld in artikel 4, punt 3, van het kaderbesluit in het geval waarin „in een lidstaat tegen de gezochte persoon voor dezelfde feiten een onherroepelijke beslissing is genomen die verdere vervolging onmogelijk maakt”?

5. Moet artikel 1, lid 2, van kaderbesluit 2002/584/JBZ aldus worden uitgelegd dat de uitvoerende lidstaat gehouden is een besluit te nemen over elk Europees aanhoudingsbevel dat hem wordt toegezonden, ook wanneer hij zich reeds heeft uitgesproken over een eerder Europees aanhoudingsbevel dat door de andere rechterlijke autoriteit in het kader van dezelfde strafrechtelijke procedure was uitgevaardigd tegen dezelfde gezochte persoon en het nieuwe Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd wegens een verandering van de omstandigheden in de lidstaat die het Europees aanhoudingsbevel heeft uitgevaardigd (verwijzing naar een rechtsprekende formatie – inleiden van de strafrechtelijke procedure, strikter criterium inzake aanwijzingen dat het strafbare feit is gepleegd, nieuwe bevoegde rechterlijke autoriteit/nieuw bevoegd gerecht)?

[omissis]